

Medlem have Ret i, at naar man satte en Minimumsskat paa 2 Kr., kunde en hel Del Skatteydere komme til helt at miste Valgretten. Men jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem kender saa meget Besked med de Forhold, som han har villet kritisere, at han ved, at blot Erlæggelse af direkte Skat, aldeles uanset dennes Størrelse, medfører kommunal Valgret. Saa er der en anden Mulighed tilbage, den eneste tænkelige, der kan have dikteret det ærede Medlem den saa ufattelige Tankegang. Naar det siges i Cirkulæret, at der kan fastsættes et Minimum for, hvad der paalægges den enkelte Skatteyder, saa kunde det ærede Medlem maaske tænke sig, at saa vil et eller andet Byraad sige: Vi foreslaa i vor Vedtægt, at dette Minimum er Nul, og saa ansætte vi en Del Skatteydere til at svare dette Minimum, hvorved de miste deres Valgret. Men det er dog vel utænkeligt, at noget Byraad vilde finde paa at indsende et saadant Forslag til Ministeriet; at fastsætte et Minimum til Nul vilde stride imod al Sprogbrug og mod al sund Forstand. Og selv om der var et Byraad, der var saa fiffigt, vilde det jo slet ikke hjælpe, thi straks efter vilde det støde paa de Ord i Cirkulæret: dog saaledes at Skatteydelsen aldrig helt bortfalder. Altsaa ogsaa den Mulighed, at det er dette, det ærede Medlem har udspekuleret, er ganske udelukket. Nej, det ærede Medlem skylder derfor baade dette høje Ting og mig en Antydning af, hvorledes Fastsættelsen af et Minimum af det Skattebeløb, man kan paaligne hver enkelt Skatteyder, naar det tilmed samtidig udtrykkeligt udtales, at ingen Nedsættelse maa være saa stor, at Skatten helt bortfalder, hvorledes dette kan betyde, at mange Tusinde hidtidige Skatteydere, hele Klasser af Befolkningen, fremtidig blive ansatte til Nul i Skat, blive strøgne af Ligningslisten og dermed af Valglisten. Det er jo saaledes nu, at der i samtlige Købstæder er fastsat et saadant Minimum, et saadant Mindstebeløb for den allerlaveste Skatteydelse. Dette er ganske naturligt, thi Skatteligningen lægges jo trinvis. Oppe i de højere Indtægtsklasser ere Trinene f. Eks. paa 1,000 Kr. Skatteindtægt, længere nede blive de mindre, 500, 400 Kr.; indtil vi komme til det sidste Trin, som i nogle Købstæder er 100 Kr. Skatteindtægt, medens andre have endnu et Trin, 50 Kr. Men et Sted naar man jo til det sidste Trin og de allerlaveste Indtægter, de mindste Skatteydere blive staaende paa dette Trin og komme altsaa til at svare

i Skat Kommunens Skatteminimum, det mindste Skattebeløb, som vedkommende Kommune dikterer nogen. Nu kan det ærede Medlem maaske sige, at det er saaledes omkring i Købstæderne, men det er reaktionære Byraad, reaktionære Venstrømænd og Højremænd, der have indrettet det saaledes med en eller anden snedig Bagtanke, saa det kan han ikke regne. Men jeg antager, at der dog er en Ligningskommission her i Landet, som vinder Naade for det ærede Medlems Øjne. Ovre i Esbjerg, der, som det ærede Medlem ved, er en meget socialistisk By, og hvor Socialisterne have Flertal i Byraadet, have de ogsaa Flertal i Ligningskommissionen. I Fjor, da Ligningen lagdes i Esbjerg, havde Ligningskommissionen, som tæller 15 Medlemmer, et Flertal paa 8 rene socialdemokratiske Medlemmer, Medlemmer, der vare opstillede alene af de socialistiske Foreninger og valgte af dem. I den By maa vi altsaa have en Fremgangsmaade, der fuldstændig maa være efter Socialdemokraternes Ønske og Vilje, og hvorom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds i alt Fald ikke vil kunne sige, at det er en reaktionær Foranstaltning. Da jeg nu læste alt dette om, at et Minimum for Skattebeløbet var noget af det grimme, nederdrægtigste og gemeneste, man kunde tænke sig, saa kom jeg i Tanker om at se, hvordan man da har den Sag ordnet i Esbjerg, der, hvor Socialdemokraterne have Flertal og fuldstændig kunne lægge Ligningen efter deres Ønske. Jeg fik saa Ligningen for sidste Aar, den, der er lagt af et socialdemokratiskt Flertal, og læser her, at „Minimums-Skattebeløbet er 4 Portioner“. Man lægger ikke i Esbjerg Ligningen procentvis efter Skatteindtægt, men i Portioner, hver Portion er i 1903 1 Kr. 64 Ø., og Minimumsskatten, de 4 Portioner, er altsaa 6 Kr. 56 Ø. Saaledes er det altsaa ordnet i Esbjerg, og hvad jeg staar med her, er til Tjeneste for det ærede Medlem, saa han selv kan efterse Esbjergs „Minimums-Skattebeløb“. Jeg gad da vide, hvad dette renlivede socialistiske Flertal i Esbjerg egentlig har tænkt, da det i denne Sommer har set, hvorledes det har lynet og tordnet i „Social-Demokraten“ over min Udtalelse om et Skatteminimum. Enten ere de vel komne i Tanker om, at de have gjort noget frygtelig galt, have til deres Overraskelse set, at de vare lige saa ryggesløse Mennesker som Indenrigsministeren, eller muligt, at de dog have tænkt, at den, der lavede al denne Torden om Skatteminimum i